וז"ל ודמחרינן מוכלין וזוחין ערמי מון לסוכה כ"ק דמס פעם מחד פעם מס מכילה ערמי מיכה מחזנת קנא והכי משמע מדלא נעיין בגמרא ומאי מקיים ערמי וכן פירש"י כדמעיק כר בי רב שעושה מלא פיו וזוחה עכ"ל מלמע להניח דכל שמייה הוא ערמי וז"ל הג"ה בתשורי ומקייים יין ודבש וכזר בהדי פירות מו כלא פירות מלא יין בלבד וכגון שלא מכל לחם ולפקן חין לי לברר מס מוקר חוץ לסוכה מס לאו דמחזנו כעין תדורו ממר רחמנא ולחן שמייה כלא מכילה מו שמא פעמים מוכלים מגוונים ושמר עכ"ל ומימה נעיני וכי מון דרך לקנוע על היין לשמות ומלא כפ' כיצד מברכין ממרו ל"ש מלא בשכחה ול"ש שמדם קובע שעודתו על יין ואחר פוד מס ר' יוחנן דיין ממי כשמניעו ממך מברך לכולם דהוי קביעות נכהי ולדיון יש"מ מדכר בשמה דיוכו ומפשר לומר דהכ"ש מעיר"י מדכר בשמה יתירי ניעד קנא מכל כני חכורה שקבעו יחד לשמות ולחי הוי קנא גמור ובפרט לחוקן מדינות שטהגין לשמות יחד בקבע כלי שום מכילה דהו"ל קנא גמור וכעי סוכה ולכרך ניעד בסוכה כש"ל לחלכה מכל לחעשה רחוי להחמיר מלא לשמות בקנא מלא מוך סעודה לחפוקי כפשיה מפלוגמא וכן בקנא דכאר וגניעה וכיוצא בהן :

וכתב הכ"י וח"ם ומיס כיון דמין דרך לקנוע כו' וכתב מה שכתב נוסחת מוטעת נזדמנה לו להרב ז"ל דהגירסא הכסובה היא ומיהו כיון וכו' והוא גם כן מדברי הרמ"ם שכוונתו כמו שפירש דמחלה כקב דאפילו אם מחלה לומר דמירי וגביה בעי סוכה כמו שגרחה מדברי הר"מ והר"ף היינו דוקא מי שקובע עליהם בו' ומאר כך כתב דעתו ומאר ומיהו כיון וכו' ללא חניב קבע ומיהו לריך סוכה והלא כהר"ף : **מברכין** על הסוכה בכל פעם ופעם כו' כפ' לולב וברכה מפלוגתו שמואל ור' יוחנן דשמואל קאמר סוכה יום א' כלומר שחיה מברך עליה ללא יום ראשון דכולהו שבעה כחד יומא דמי ור' יוחנן קאמר סוכה שבעה כלומר לריך לברך עליה בכל יום ויום ומסיקנא כרבי יוחנן . וח"ם דמברך בכל פעם ופעם כ"כ הנמוקים לפרש דברי ר"י וח"ם מפילו הכנסם בסוכת הנירו לבקרו כו' כ"כ הרמ"ם בפם רב סלי נחון וגם זה בכלל דברי ר' יוחנן וח"ם ור"ת פי' כיון שעיקר כו' כ"כ הרמ"ם בפחו ומפשר דחפ"ה חניא בברייחא נכנם ליפב נה מברך לפחוחי נכנם לעיול חו לעיכה ופ"ל בפ' חרמ"ג וכבר פפט המנהג כר"ת :

אין קונה וכו' פלוגתא דר"ת ורבמים בחמה בפ' היכן והלכה כחכמים דחמרי חין לדבר קונה חון מלילי י"ט הרחשון בלבד :

ומ"ש ואף פס ירדו גשמים וכו' כ"כ התו' והרמ"ם בפ"ג שחלכו בפס רבינו יהודה בשל התו' גם הר"ן כתב כן בפ' היכן בפס מחריס מבל הרחב"ש נקשוכה נחלק בדבר וכ"כ בתרומת הדשן בפס הסת"ג וח"ו וע"ש וח"ס ומיהו משמע כה כיון דגן ועף וכו' כלומר כשירדו גשמים ומכל כה כיון דגן ועף ועח"כ יגחוב כעודתו חון לסוכה ותע"ג דשיעור מכילה בלח סוכה הוי כעיכה ות"ס היה רחוי שלא ועף ח"ח סוכה עד שיחבל ושקר מכילה שחני ליל רחשון שהוא חובה טפי לחפילו לח בעי שלא למיכל כזית חמור לחכלו חובה לה לגחרינן ט"ו ע"ז מחב המלות מה לחלן לילה הרחשונה חובה מף כחן לילה הרחשונה חובה פי' חובה לחכול בסוכה ושלא חון לסוכה וכיון דגחרי מחב המלות לגחרי נחרי מינים מה חסם כזכיח דגן ועף מף כבר כזכיח דגן ומכי מיתף כיוהלחי הרמ"ם בפ' היכן ר' וירח בעי מי מה לחלן עד שיחבל כזית דגן חבה מף כחן עד שיחבל כזית דגן בסוכה ושלכך כזית דגן בסוכה פי' מף כזית לבד מדגן חובה לחכול בסוכה ושל חון לסוכה כשחבל כזית דגן ממי י"ח סוכה כשחבל כזית דגן בסוכה ויכול מ"ל לגחרי סעודחו חון לסוכה בירדו גשמים מחר לבבר וגם י"ח וכה נפסקלקו קושיית הב"י על דברי רבינו ועענין הלכה נקעיון כדברי רבינו : סיס

ומ"ש ומיהו כיון שחון דרך לקנוע עליהן וכו' כ"מ דברי הרמ"ם שם : **ומ"ש** חבל חבשיל בעעוי מחמחת המינים וקונע עליו חביב קבע ונריך סוכה נרחה דחלעיל קחי שב' דפירי מחמח דלא בעי סוכה ול"ל דבשי סוכה שם קבע עליהם וקחמר דהחי פלוגחא ליחח כלא בפירי מו בבשר וגניעה חבל בחיני חרגיחא דהיינו חבשיל מבשל מה' חמינים לר"ם שם קבע עליו חביב קבע ונריך סוכה וכדמחמת בגמ' דחיני חרגיחא בעי סוכה וכחום' מחמח דחיני חרגיחא היינו חבשיל העשוי מה' חמינים והרי"ף לא כחב הא דחמרי' החם דפירי לא בעי סוכה וכחב הר"ן דמחמח דפ"ל דליפי' להחח פירוקא חבל הרמב"ם כ' בפ"ו מוחר לשמות מיס ולחכול פירות חון לסוכה ומי שיחמיר על עלמו ולא יחחב חון לסוכה חפי' מיס ס"ו משוכח ושעמו מדחקן בפרק היכן (כז :) מעשה שכניעו לריב"ו לעשות מן החבשיל ולר"ב כ' כוחבות ולבי של מיס וחמרו העלום לסוכה ומפרש בגמרא דכ"ק מס רלה להחמיר על עלמו רשחי כלומר דלא חשיב קבע כמי שחינו מלוי נדבר ושוכה ונקרא הדיוט וחין חו חחם וכשנקנו לר' נדוק מוכל פחות מכניעה חבלו חון לסוכה וכח"ל דקחני הא דרבי נדוק כלומר שם רלה ר"ח שלא להחמיר על עלמו כבך ולא כמי שחינו מדקדק נחלות :

מברכין על הסוכה בכל פעם ופעם שנכנם בה בפרק לולב וערבה (מה :) חיפלינהו לחמורתי דרב יהודה מ"ם סוכה יום ג' כלומר חינו מברך עליה ללא יום מחר וכיון ללא חיפסקי לילות מימים כולהו שבעה כחד יומא דמי ורבב"ח מ"ר יחחן סוכה ז' כלומר לריך לברך עליה בכל יום ויום ומסיקנא כר"י דכולהו חמורתי קיימי בווחים כ"כ הפוס' בכל מימת דנכנס לה בדי שיחבל ויפשה ויין ומפי' כ' פעמים ביום מברך על כל מ' ומחר מידי דהוי מחפילין דמברך עליהן כל זמן שמניחן וכ"כ הרי"ף והרמ"ם ז"ל וכ"כ הרמב"ם בפ"ו וכחב ה"ה דחיכי נחום דלוקח כשיגא יליפה גמורה לעשות עניניו ושלא לחזור לחלקר חבל חם לח יגא ללא לדבר עם חביריו חו להניח דבר לסוכה לבעמו לח הויח יליפה לחיניו בברכה כשיחזור ודבר נכון הוא :

ומ"ש שחפי' שנכנם לסוכת חביריו לנקרו לריך לברך בכל פעם כן כחב הרמ"ם שם בשם רבינו חלחי וז"ל שנכנם בסוכת חביריו לנקרו מנהג ידוע הוא שמברך בין בעד בין לח בעד :

ומ"ש בשם ר"ת דכיון שעיקר הקביעות שלדם עושה בתוך סוכה הוא מכילה מברך על המכילה ופוטר כל הכריכים כו' כן כחב שם הרמ"ם והמרדכי בשמו וכחב המרדכי וכן עמא דבר וגם ה"פ כחב שכן נהגו העולם שאין מברכין ללא על הסעודה כלעת ר"ת וכן פשט המנהג :

אין קונה לסעודות של סוכה ללא שם ירלה לאכול כו' משנה בפ' היכן (כז :) ר"ש לומר ר"ש בסעודות חייב לדם לאכול בסוכה כ' ניום ומ' בלילה וחכ"ח אין לדבר קונה חון בלילי ייב הרחשון בלבד ובזוהר ופירש"י אין לדבר קונה . שחם רלה להחעטות אין אנו זקוקין לו ללא שם ירלה לאכול לא יאכל חון לסוכה ובגמ' (שם) מ"ש דר"ש משנו בעין חדורו מה דירה ב' ניום ומ' בלילה אף סוכה ב' ניום ומ' בלילה ורבנן כדירה מה דירה מי בעי לאכול מי בעי לא לאכול אף סוכה נמי מי בעי לאכול מי בעי לא לאכול כמאן דאמר לילה מכילה ר"ש הפי' ליל ר"ע הרחשון נמי מ"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק נמחר כאן חחשב עשר ומחמר ע"ו בחב המלות שמחר מה לחלן הרחשון חובה מכאן ואילך רשות ובפ' ג' שחלכו (מח :) חבה חמר"ב חמר שמואל טעה ולא הזכיר של ר"ח בברכת המזון אין מחזירין אותו משום דכיון דמני פטר נפשיה דאי בעי לאכול מי בעי לא לאכול לא מהדרי' ליה כחב הרמ"ם להלן משום דמוטר בר"ח דהא מחרי' בפ"ק דמגילת חענית (יז :) דחסור להחעטות מלא ס"ק מי בעי לא לאכול דבר שנרין עליו בהמ"ז ולכך לא חפשר שיאכל פירות או ירקות רק שלא יתעבה מלא מעשה שנחות וי"ט ולא שני מלא לאכול פת ס"ב דמהדר ל"ל מין דמשמע הכא דני"ט לא שני מלא לאכול פת דבר שנרין לנרך מחרו וקנה בפ"ב דסוכה מחרי' ורבנן סברי כדירה מה דירה מי בעי לא לאכול מי בעי לא לאכול מף כלל דת"ה חייב לחכול בסוכה הלכך נרחה לר"י דחייב מדם לחכול פת כי"ט משום שחחה משום הלקהו חנין לחכילה ועיקר מכילה הוא לחמרי' בסוכה מכין ומילך רשות דחי בעי לא לאכול ס"ק רשות משום סוכה ולעולם חובה משום שחחה כ"ט ומ"ק הא כחא חלית דכיון שהוא מוכל לריך שיהא מוכל בסוכה ול"ל משכחת לה כגון שהות מלטער מפני ירידת גשמים ומיהו חייב לחכול בסוכה אבל חון לסוכה חייב לחכול בסוכה משום שחחה ומ"ט ומוקק לה בגון שהות מלטער מפני ירידת גשמים ומיהו חייב לחכול בסוכה אבל חון לסוכה דגחרינן מחב המלות דחיכא למימר מיהו חם לחם בכיחת חף הכא בכיחת ומע"ג דבשחר ימות היא ורשחי לחוכלו חון לסוכה חפילו הכי בלילה ס"ש דכיון דגמרינן מחב המלות לגמרי נחרינן מיהו חם לחם בכיחת חף הכא בכיחת ומע"ג דבשחר ימות היא ורשחי לחוכלו חון לסוכה חפילו הכי בלילה הרחשון כיון שהכחוב קבעו חובה לחכול בסוכה עשמו מלילה קבע ב ומהרחים מוחרים ללכבי נחרינן לילי יום טוב הרחשון של חג מהב המלות לומר שחפילו ירדו גשמים חייב לחכול בסוכה ומע"ג דמיכער בשר יומי מ"ל וחה שלא כדברי הרשב"ם שכחב בחשובה דל"ל שמן המלער ומס ירדו עליו גשמים עד שחגרת המקפה חייב לחכול בסוכה חפילו בלילי הרחשון דחסגו לעולם לא חייבה התורה לחכול בסוכה חלא כדרך שחדם עושה בביחו דחס מיחף לא חפשר דלא לגירו הכי נמי, וכסוף דברי כחב ומי שחחייב עליו הרחיב ומהו לא שמעמו ולא רשיעמו . וממ"ש הכלבו בסי' פ"ז בשם הרחב"ד משמע הכרחב"ח פ"ל שכחב ות"ל מי שלא חכל בסוכה בלילה רחשונה של חג מפני הגשמים ג' וכעומי ר"ש פי' בעניו מחר לריך לברך זמן לשם סוכה ע"כ וכבחבי ה"ר יהיכחן סי' ק"ם בשם ר"ח ומהרי"ו סי' ק"ל ומיהו שחיית יין ודבש ושכר בהדי פירות או בי"א פירות אלא יין בלבד קבע הואיל ודחם קובע עלמו על היין עכ"ל משמע דאם קבע עלמו על היין לריך סוכה ובפ' בהמ"ג פ"ב ה"ל ומיהו שחיית יין ודבש ושכר בהדי פירות או בי"א פירות אלא יין בלבד וכגון שלא אכל לחם ולפחן אין כי לברר אם מוחר לאכול חוץ לסוכה אם לאו דהשבו בעין חדורו אשר החכנא ואין שחיה בלא אכילה או שמא לפעמים אוכלין אגוזים או שאר פירות וקובעים עלמן על השחייה ואחור עכ"ל א"ו משמע ג"כ דאי קבע עלמו בסוכה מיהו נראה לענין דינא דהמיקל בשחיה לא הפסיד הדרי הדבב"ם והרא"ש והרי"ף כוחהו ס"ל דלפירי לא בעי סוכה ומשמע אפי' קבע עלמו מדב"מ שדחיכר באכילת פירות כחב הרא"ש עליו דאין דחיכר אלא באכילת קבע מכלל למאן דמיקל אפילו באכילת קבע א"צ סוכה ה"ה גבי שחיית יין וכבר נהבאר לעיל סי' קנ"ר ובזמן הזה לא מיקרי קביעות על היין קביעות ושחיית יין שעור מי הסוכה וצריך קבוע"ם

דרישה

סי' תרלט [מ] **ואף** פס ירדו גשמים לף יפלנו כו' כחב ר' מיסרל סי' ק"ם ונרחם דכל ל' בלפ"ש דלהיון כא ילנ' רחשון לף שחמתין ביום :

מחנים

הדושי הגהות

ב וכ"כ הרשב"א בחידושיו : ג יבעתי ולא מצאתי דברי חום' אלו ואולם דם כחב"ד בפרק ברכות (מם :) ובחה"ד לפניו אילה וכחב רב אלפס יאפשר שבעות הפום הזדבן